

عنوان مقاله:

آموزش در مدارس ایران پس از بحران کووید-۱۹

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

احسان دانشور - دانشجو کارشناسی آموزش علوم تجربی، دانشگاه فرهنگیان علامه امینی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

با شیوع ویروس کرونا در اسفند ماه ۱۳۹۸ در ایران زمزمه تعطیلی مدارس از یک شایعه به خبری ناگهانی تبدیل شد، خبری که آموزش و پرورش کشور را که تا به آن زمان به صورت سنتی و صرفاً حضور معلم و دانش آموز در کلاس بود را با شوک مواجه کرد. با اینکه محققان و پژوهش گران حوزه آموزش هشدارهایی مبنی بر تغییر رویه آموزشی در کشور و لزوم بروزرسانی آن با شیوه های نوین یادگیری را داده بودند اما به دلیل فراهم نبودن امکانات و زیر ساخت ها چه از طرف بخش آموزشی کشور و چه از طرف اولیا و دانش آموزان برای این تغییرات مقاومت صورت می گرفت و حتی گاهی مخالفت های شدیدی با این موضوع می شد به طوری که مسئولین وزارت آموزش و پرورش نسبت به پژوهش های حوزه آموزش از راه دور بی توجه و آن ها را بی ارزش می شمردند به همین دلیل از رسانه ها اجتماعی و محتوای از راه دور جز در مواردی بسیار اندک آن هم در اموری غیر از آموزش و صرفاً اطلاع رسانی استفاده می شد، به همین دلیل معلمان، مدیران، اولیا و دانش آموزان چه از نظر امکانات و چه از نظر فکری هیچ گونه آمادگی برای این تغییر رویه ناگهانی نداشتند اما سلامتی بالاترین نعمت بشریت را نمی توانستند به خطر انداخته و آموزش را به شیوه سنتی ادامه دهند همچنین تعطیلی آموزش و یادگیری در عصر حاضر غیر ممکن و کاری نادرست بود به همین دلیل مدرسه مجازی با هدف تداوم امر تعلیم و تربیت راه اندازی شد به طوری که می توان گفت ۱۰۰ درصد آموزش که قبل از کرونا به صورت حضوری بود به یک باره به ۱۰۰ درصد مجازی تغییر یافت. اما تعلیم و تربیت در بستر فضای مجازی این امر مهم را با چالش ها و فرصت های مهمی روبرو کرد که در ادامه به این فرصت هایی که این چالش ها، بعد از فروکش بحران کرونا فراهم آورده اند و همچنین مشکلات بعد از آن اشاره می کنیم.

کلمات کلیدی:

آموزش از راه دور، پسا کرونا، امکانات، چالش ها و فرصت ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1540193>

